

צג

כל גגות פרק תשיעי עירובין

מסורת הש"ס

(א) סוכה ית. לקמן לה.
(ב) כללם פ"ד מ"א לעיל ג.
(ג) ז"ל צוה ויחד צוה. (ד) [דף
ה.ה.]. (ה) כס"א: כגון שלשה,
(ו) כס"א: מילואן, (ז) [ע"י
מוס'] סוכה ית: ד"ה
אכסדרה וכו' דפ"א מותר
לכללם וכו' כדפ"א
בעירובין לעיל יא.

סִיכָךְ עַל גְּזֵי אֲרָב
דַּפְנוֹת יֵשׁ לָהּ כְּהֶלֶל
וּצְדוֹפֵן שְׁלִישִׁית וְרֵב
הַזְּרוּיֹת וַיֵּשׁ לָהֶם כֶּסֶם
שֶׁמֶתִים כְּהִלְכֶתָן
וּשְׁלִישִׁית אֲפִילוֹ
טַפַּח: וְאִילָנוֹ

השם את פלימיה. שנה ב' מחילות
בתוכה אל מחילות הראשונות ונמלאו
פלימיה עומדין בין שתי המחילות
מכאן ובין שתי מחילות מכאן ובתוך
האכסדרה אינן נראין: פסולה.
לדון כי אל האל ב' מחילות: יורדי
גשר. דפליגינן עלך בהא מילתא
לקמן בפירקין' דאפילו אין לה שם
מחילה אמרין פי תקרה יורד וסותם
דסתם אכסדרה תחזינן קורות למעלה
מעמוד ועמוד פתילין נותנים את
התקרה לעמוד היותם יחד להם את

הגהות הב"ח

(א) גמ' לאו היינו טעמא
אלא דכל ארבע: (ב) שם
כל זורקן (ודל) תומ' ונ"ב
ס"א אין זה: (ג) רש"י ד"ה
לומבן וכו' טפי מברייתא.
ג"כ ר"ל מן הברייתא:
(ד) ד"ה ויחד בזה וכו' כל
שהוא היקף גדול
במחיצה: (ה) ד"ה ואחד
(ו) וכל היסוד הד"א:
(ז) בא"ר מן החלוטוס
בהיקף כל צרכו הס"ד:

מוסף רש"י

חֵן כָּחַן מַחֲמִיָּה נְחִיסָר דְּלֹחֵה הַיּוֹנָה
 טַעְמָא שְׂסִילָק מִכָּאן אַחַת הַפְּעִימִין וְאֵת
 מַחֲמִיָּה הָרֵאשֻׁנוֹת ע"י מַחֲמִיָּה לִלְלו
 וְהַעֲמִידָה עַל אֵלּוֹ לְדָד: **חָזוּ מִקְרָה:**
 מְכֻסָּה בְּגַל חֶלֶק כְּעֵין תַּקְרָה עֲלֵיהִי:
גַּפְנִים כֵּאֵן: תַּחַת תַּקְרָה קִרְיוֹ: **מוֹפָר**
לְזֹרֵעַ כֵּאֵן: חוּץ לְקִרְיוֹ מִיַּד וְאֵין צָרִיק
 לְהַרְחִיק דִּפִּי תַּקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתֵם וְהוּי
 מַחֲמִיָּה מְזַלֶּת צִינִיָּה: **הַשּׁוֹה אֵם**
קִרְיוֹ: שְׂקִירָה כֹּל הַבֵּית אֲסוּר אֲחִ"כ
 הַרְחִיק: פִּילּוֹק מַחֲמִיָּה: הַשְׁלֵמָה
 זֶרֶק פִּי תַּקְרָה וְאֵין כָּאן מְזַלֶּד:
יָד יָרַק שְׁעִיָּה: יָצִיחַ לְהַשִּׁיב לְדִלְלִי
תְּשׁוּבָה זֶר: לְהִקָּל וְלִהְיֵמֶר: פְּעִמִּים
 שֶׁהַמַּחֲמִיָּה מַתַּחַת לְעֵינֵי כֹלָאִים וּפְעִמִּים
 שֶׁהִיא חֹסֶרֶת: **עַד עֵיקָר הַמַּחֲמִיָּה:**
 כְּלוֹמֵר עַד יִסּוֹד מַחֲמִיָּה סִמּוֹן וְדִבּוּק
 לְמַחֲמִיָּה: **הִיֵּם מִשּׁוּךְ:** כִּרְס רְחוּק מִן
 הַגִּדָּר אַחַת עֶשְׂרֵה אֲמָה וּכ"ש פָּחוֹת:
לֹא יָצִיא רֹעַ: בֵּין כִּרְס לְגִדָּר וְטַעְמָא
 מִפְּרַשׁ לְקַמֵּן: **אוֹסְפֵן מַמְהֵי:** לְרַעֲמֵי
 לְאֶשְׁשִׁיִּי טַפִּי ^(א) מְצִינִיָּה: **הִרְחַם**

הכרס. לקמן מפרש: עשרים וארבע טפח: מחול קצבי ענין מחולות: אי לכל דל לעבודתו מכלל בקר וכליו ש חלק חשיבי ולא צטילי ולא אחי כרס י"ב אמות. לקמן מפרש טעמא: **כרס עמוד הכרס.** וכיון דלרין לו הואו ויהכותל נופל כשאין תחתיו קרקע ח מצטרפי להדי האי דפיס לאחשזבי דל במחיתה של שמי כגון של קנים או של להקוף כל כרכן בקנים ובחצילים לדיריה וכו'. שהחיתונים רחבים מן האמצעי ונפוסין לכן כל כורקן. דאמרין דיורי גדול היקף כרס במחיתה של שמי או מן וכן תפוסין לו בצלולו ודליריה שלשה דיורין בחדר אמצעי בצד יומת מבית סאתים הוא אסור ואם א שנים הוו כיחיד עד דהו שירא בצאמצעי ויחיד בזה ויחיד בזה מאי: שדי תמרייהו להכא ותמרייהו להכא וליש"א לא אמרינן צנעמיניהו תמרייהו להו ולא כהא תרי צנעמי תריווחו להו וכל היכא דאלת מלאת הוו. ושדיא להכני להכא או להכא. ולא ידעינן להי מניי

שם י"ב אמה לא יביא ודע לשם. דד' אמות דלהדי כרס עבודת הכרס, וד' אמות דלהדי כותל כיון דלא מוזדדעי משום דווסא דכותל אפקורי מפקד להו, אמעניות אי איכא ד' אמות חשיב, ואי לא נטיל לגבי כרס, והכא לא נטילין י"ו אמה, שאין האיכסור אלא מלך אחד (שם). היו שם י"ב אמה. לניח הלך וטול ד' אמות לעבודת הכרס חורע השאר (שם).

סיכך ע"ג גבי אבסדרה שיש לה פצימן. אין נראה כמו שפירש בקונטרס שיש שמי דפנות לאורכה כמבוי מפולש דכפ"ק דסוכה (דף יח:) מהדר ליה אביי לרבא בזה מודיענא לך משום דהוי במבוי מפולש ולא אמרינן פי תקרה יורד וקוטם אלני לך לפרש דהוי כמנין גאס ואלא לנהארי:

הציון מקורה גפנים כאן מותר
לזרוע כאן. משום פי
תקרה אע"ג דלענין שבת לא אמרינן
פי תקרה לשמואל אלא כשיש ד'
מחילות לגירסת רבינו חננאל ור"ת
[מ"מ] יש לחלק בין כלאים לשבת
כדמשמע בפ"ק (דף י"א.)¹ והא דקא
אמרינן לעיל דקטנה הוי כפתחה של
גדולה אף לכלאים מיתורא דקתני
במתני' מפני שהיא כפתחה של
גדולה משמע ליה לכל מיילי הוא
כפתחה: **שנים** בזה ושנים
בזה. ולא דמי לתעבה צקטנה
ויסוד בגדולה להכא איכא טעמא
כדאמר גופיה להכא ולהכא:

גידול

לשם שאלומלי אין מחיצה מרחיק ד"א זוורע זוהר
א"ל וליטעמך אותן ממתניתין^א דתנן קרחת הכרם
ת וב"א אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
ט"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם י כרם שחרב
ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה נותן
ות המותר אי זו היא מחול הכרם ה בין הכרם לגדר
ה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה נותן לו כדי
גדר אלא התם לאו היינו טעמא^ב דכל ד"א לגבי כרם
ה כיון דלא מזדרען אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
א לא חשיבן אמר רב יהודה ג' קרפיות זה בצד
ופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה^ג
הן^ד כל צורכן ודאי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
בזה [ויחיד בזה] אין נותנין להם אלא בית שש איבעיא
ה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הוו ואי
או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
חד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
נפיק תלתא הוו ואי להכא נפיק תלתא הוו או דילמא
י להכא נפיק והלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
נגידר

111

להרחיק ארבע אמות ולזרוע ואם פחות אסור לזרוע בה אפילו
 שיש כרס מכאן ומכאן וזריך להרחיק וליתן ארבע אמות לכרס
 ח' אמות באמצע שאם באת לחלקו לכאן ולכאן יש ד' אמות לכל
 ס' מהאי גיסא ומבטל פלגא: כדי עמודא. ארבע אמות לכל ד':
 ג' אמות ליה להאי מחול כי כרס: הכי גרסינן ארבע אמות דלהדי
 ג' אמות דלמקלן ליה לכותל באיניס שהמרחיקה מעלה עפר תיחוח
 (ט) מרחיקין את הזרע כו': אפקורי מפקר להו. לגבי גדר ולא
 (י) כו' גדר זו. כגון? שהיו מהלכין בדרך והקיפו ג' קרפיות לדירה
 ו' ליחיד אלא בית סאתים כדמפרש ב"ק (דף ע"ו): דשיירא מותרת
 אלא אלא"כ עשה שתי וערב מחילה קיימת: ושנים החיטונים מגופפין
 שפיהן עודפין עליו: ויחיד זוה ויחיד זוה [ויחיד זוה] נעשו שיער
 ואמנעי מזרפן ומותר אמנעי זה כל שהוא
 מגופף וחיטונים אין מגופפין. שהוא רחב
 ס' אלא. בית סאתים לכל קרפף שהרי אין
 אלא ובאמנעי ליכא אלא חד ואם אחד מהן
 אסורין שהרי אין פרוגין לרשות אסורה:
 אמנעי מגופף ולא חיטונים ושני אששים
 נאנעי הואיל ושניהם שולטין לכאן ולכאן

בכל צרכן: או ידנא. כולי האי לא מקילינן דנישדיהו להבא ולהבא. ככל צרכו דמסמנא הכי נוחא ליה טפי דליהוי חד להבא וחד להבא ובצדיק לא ניהוי אלא חד: (א) ו' באמנע. והוא שלטנ על החינוכים: ויבשרת מן חנ החינוכים (ב) בכל צרכי היקף: או ידנא אימר הכינוי ליה כל צרכו: והבטאנ בציוו הולא. מקילינן אלו להבא:

בידור

יחידה באמצע מהו, מי אמרין אי הכין נפיק הא הוו להו ג' ונעשו כשיירא, ואי מהכא נ' שיריא. או דילמא אימא מהכא אימא מהכא לא אמרין. שנים באמצע ואחד בזה וכו' כלומר אמרין אי מהכא נפיק הוו להו ג' וכן מאידך גיסא ונעשו שיריא, ונתנינן להו

יג א מ״ פ״ד מהלכות
 סוכה הלכה ח סמג
 עשין שׁ פ״ט ע״א ח״ח ס״
 מרגל סעיף ח:
 יד ב מ״ פ״ו מהלכות
 כלאים הלכה יח:
 טו ג מ״ שׁ הלכה יא
 יז ד י״ב שׁ הלכה
 יח יג [מן] ט״ו ע״א י״ד
 ס״ רל סעיף כד:
 טז ד מ״ פ״ו שׁ הלכה
 יא וט״ו ע״א שׁ ס״
 רל סעיף מז:
 יז ה מ״ שׁ הלכה יב
 טז שׁ שׁ סעיף
 מז:

רבי ניסים גאון

אמר רב יהודה ג'
קרפפות זה בצד זה כולל,
נעשו כשיירה ונותנין להן
כל צורכן. איתיה
לפירושה בסוף פרק א'
דהא מסכתא, יחיד נותנין
לו בית סאתים שנים
נותנין להם בית סאתים
שלשה נעשו שיירא נותנין
להן כל צורכן.

רבינו חננאל

סיכון על גבי אסדרה, שישל על פציעם ששירה, ואילו השוה פצעים פצעים פצעים. איל לירוי ששירה היא, ליריד סלוקו והתנן לקניהו למחיצה. והתנן חצור גורלה ששירה פצעים גורלה מותרת וקטנה אסורה, ואילו השוה גיפיהו גורלה נמי אסורה. והתנן ההם נמי סלוקו סלוקים במחצות. והתנאיש כי במחצות התקל והתחמיר. להקל התקל, כרס הטוער עד עיקר מחיצה וזורע מעיקר מחיצה ואילן (ויקל) שאילו אין שם מחיצה מרחיק ד' אמות וזורע, וזורע הוא מחיצה הכרס להקל. התחמיר כיצד, יהיה משוך מן הכותל א"ל אמה לא יכין א"ל דע שלשם, שאילו אין שם מחיצה מרחיק ד' אמות וזורע הוא מחיצה הכרס להחמיר. והתנן מצינו מצינו לאסור. אמר אליה אדמונתה מכריזא. ואתיב מחמיר, ותנן איהו מחול הכרס בין השכם לגדר, אם אין הכרס י"ב אמה [אן] י"ב אמה וזע שלש. הו י"ב אמה נותנין לו כיון כבודו, וזורע את

מבורר. הנה יש מציצה
 אלסור. אבל סמטה
 הוא לא ארבע אמות
 ידועה. אמר ר' יהודה
 קרפוס מר. עד
 יחיד בכל קרפוס נשן
 שירא, וכאלו באחד
 שריון, ונותנין לו
 כל צרכן. אבל אם
 האמצעית מנוקת או
 החיצונית אינן מנוקפות,
 הדין בכל קרפוס אינן
 יחידות להם אלא בית שש
 בלבד. סאתין לכל אחד
 מהן שאין שריון יחיד.
 חשידיהן חושביה.
 אפיקתא' להו ב' בזה
 הקרפוס וב' להו ה' הקרפוס
 ק' חו' להו נמי ג' ואינו
 יוכלתא דביעין קרואל.
 וכן. וכן. וכן חסדא